

All the single ladies – toppjobb och skilsmässor bland kvinnor och män*

OLLE FOLKE OCH JOHANNA RICKNE

Olle Folke är forskare vid Statsvetenskapliga institutionen på Uppsala universitet och affilierad till IFN.

Hans forskning är inriktad mot genus och politik samt tillämpad politisk ekonomi.
olle.folke@statsvet.uu.se

Johanna Rickne är forskare vid SOFI på Stockholms universitet och affilierad till IFN. Hennes forskning är inriktad mot arbetsmarknad, genus och Kinas ekonomiska utveckling.
johanna.rickne@ifn.se

En befordran till ett toppjobb leder till skilsmässor bland kvinnor, men inte bland män. Vi skattar detta orsakssamband för två politiska jobb – kommunstyrelseordförande och riksdagsledamot – genom att studera valresultat som ger nära slumpmässig variation i vem som befordras. Samma könsskillnad återfinns också för befordran till VD i stora företag. Mekanismer undersöks genom att relatera andelen skilsmässor till (i) åldersgapet mellan makarna och till fördelningen av (ii) arbetsinkomster och (iii) föräldraledighet inom hushållet. Resultaten antyder att befordran orsakar skilsmässa när den strider mot tidigare förväntningar om, och sociala normer för, relativa nivåer av betalt och obetalt arbete inom hushållet.

Den ekonomiska jämställdheten har förbättrats snabbt. Skillnader mellan män och kvinnor i utbildning och arbetskraftsdeltagande är mindre än någonsin tidigare (Goldin 2006). Däremot syns inte samma positiva utvecklingar i kvinnornas faktiska framgångar på arbetsmarknaden. Det är fortfarande män på 95 procent av VD-posterna i världens storföretag och på 75 procent av världens ministerposter (data för år 2015, www.fortune.org, www.ipu.org). Att männen fortsätter att dominera på toppen av samhällets hierarkier innebär i förlängningen fortsatt ojämställdhet i löner, status och inflytande.

En möjlig anledning till kvinnors långsammare klättring på karriärstegen är en större svårighet för kvinnor att kombinera ett fungerande privatliv med ett krävande arbete. Vår studie bidrar till förståelsen av könsskillnaden i motsättningarna mellan jobb och privatliv på samhällets toppjobb. Vi undersöker hur en befordran till ett sådant jobb påverkar sannolikheten för skilsmässa bland kvinnor och män. Våra resultat visar att befordran leder till en dramatisk ökning av sannolikheten för skilsmässa bland kvinnor, men inte bland män. I artikelns andra del undersöker vi med hjälp av en deskriptiv analys vad denna könsskillnad för skilsmässor kan bero på. Här undersöker vi om skilsmässor är mer eller mindre vanliga beroende på i) åldersga-

* Forskningen har genomförts med stöd av Vetenskapsrådet och Torsten Söderbergs stiftelse. Vi tackar Pamela Campa, Hilary Hoynes, Petra Persson, Torsten Persson, Hilda Ralsmark, Mari Rege, Cecilia Josefsson, Pär Zetterberg, Lena Edlund och seminariedeltagare på Berkeley, Columbia University, HEC political economy conference, International Political Science Association, NICEP Inaugural Conference, Nationella konferensen i nationalekonomi, IIES Stockholms universitet, SOFI Stockholms universitet, UCLS årliga workshop, Uppsala universitet, Köpenhamns universitet och IAS Linköpings universitet, för hjälpsamma kommentarer. Vi tackar Jonas Ahlerup, Johan Arntyr, Sirus Dehdari, Roza Khoban och Elin Molin för utmärkt forskningsassistans.

pet mellan makarna, ii) fördelningen av hushållets arbetsinkomster mellan makarna och iii) fördelningen av föräldraförsäkringen.

I svenska registerdata kan vi urskilja befordran till tre olika toppjobb. Två finns inom politiken: kommunstyrelseordförande (KsO) och riksdagsledamot, och ett finns inom privat sektor, nämligen jobbet som VD för ett företag med fler än hundra anställda.¹ Alla tre jobb har genomsnittsinkomster som ligger i de översta 5 percentilerna av inkomstfördelningen. De är också krävande i mån av arbetstid. För jobbet som VD jämför vi män och kvinnor som har blivit befordrade, men vi saknar data för ytterligare kandidater som sökte jobbet. För politiken har vi däremot kännedom om personer som är kandidater, dvs de som valts ut av sina politiska partier för att möjligen bli antingen riksdagsledamot eller KsO. Vi kan också härleda situationer där det är i princip slumpmässigt vem av dessa kandidater som fick jobbet. När vi därefter jämför sannolikheten att skilja sig mellan personer som blev befordrade och dem som inte blev det, kan vi dra slutsatsen att befordran orsakar skilsmässa snarare än att personer satsar mer på karriären när äktenskapet knakar i fogarna.²

1. Data och empirisk strategi

Vårt dataset består i huvudsak av variabler från Statistiska centralbyråns register LISA (1990–2014). I dessa data kan vi se vilka personer som är gifta med varandra och vi har tillgång till årliga observationer av ett stort antal ekonomiska och sociala variabler för bägge makarna. Vi kan också utläsa huruvida personen är VD för ett företag (Andersson och Andersson 2009). I fallet med befordran till VD har vi enbart data för dem som befordrades, men saknar kännedom om vilka fler som eventuellt sökte jobbet.

Vad gäller riksdagsledamöter och kommunstyrelseordförande kommer grunddata i vår studie från Valmyndigheten. Där finns alla partiernas valsedlar inklusive variabler för politiskt parti, rangordningen på listan och information om vilka personer som valdes från varje lista. Genom dessa data har vi kännedom om vilka personer som var kandidater till de två jobben och vi vet även vem av dessa som faktiskt befordrades.

Vår identifikationsstrategi ser ut som följer. Utgångspunkten för analysen av riksdagsledamöter är att dessa jobb räknas från toppen av varje partis valsedel. Om ett parti exempelvis får fem mandat går dessa till de fem första

¹ I studien använder vi ordet ”befordran” både för jobbet som VD och för jobben som kommunstyrelseordförande (KsO) och riksdagsledamot. Alla tre jobb representerar höga poster inom organisationer på den privata eller politiska arbetsmarknaden. De är heltidsavlönade och har stor prestige och långa arbetsdagar (egna beräkningar, se också Nilsson 2001 och Montin 2007). De politiska jobben tillsätts inte av väljarna utan genom en intern process inom det politiska partiet. För riksdagslistan speglar ordningen på listan en hierarki där en högre plats innebär mer inflytande. Interna nomineringar eller provval används för att avgöra personernas placering. För KsO sker också en intern nominering, men processen är mindre formaliserad och sköts helt och hållet av det lokala partiet utan nationell inblandning.

² Frågan om omvänd kausalitet diskuteras utförligt av exempelvis Greene och Quester (1982), Johnson och Skinner (1986) och Stevenson (2007).

namnen på valsedeln osv.³ Vi kan därför jämföra den lägst rankade personen i ett parti och en valkrets som blev invald (den befordrade personen) med den högst rankade som inte fick någon riksdagsplats (en person som kandiderade men som inte valdes in). Det är dock inte alltid som det skiljer ett fåtal röster mellan vinnaren och förloraren på en och samma valsedel. För att urskilja sådana gör vi simuleringar av röstförändringar (se metodbeskrivning i Folke och Rickne 2016). Det ger en variabel som kan användas för att urskilja ”nära val” där befordran kan vara i princip slumpmässigt fördelad mellan kandidaterna.

Till jobbet som kommunstyrelseordförande (KsO) har de flesta kommuner två huvudsakliga kandidater. Det är de två politiska ledarna för de största partierna i vänster- respektive högerblocket. När ett av dessa block får mer än 50 procent av mandaten i kommunfullmäktige får det bilda en styrande majoritet. I och med detta utnämns blockets toppolitiker till KsO medan toppolitikern för det förlorande blocket får nöja sig med positionen som oppositionsledare. Även i detta fall gör vi simuleringar av röstförändringar för att urskilja val där antingen höger- eller vänsterblocket var nära att vinna majoritet i fullmäktige. Det gör, återigen, att vi kan urskilja ”nära val” som avgjordes med liten röstmargin.

I analysen lägger vi samman observationerna för kandidater till både riksdag- och kommunstyrelsen. Härifrån tar vi bort personer som haft något av jobben tidigare, samt de vars make eller maka nådde pensionsålder (65 år) inom tre år efter valet. Eftersom vi vill undersöka hur en befordran påverkar skilsmässofrekvensen utgår vi ifrån de ca 70 procent av männen och 60 procent av kvinnorna som var gifta året innan valåret. På grund av bristande dataunderlag för samkönade relationer utelämnas dessa från analysen. I våra slutgiltiga data för kandidaterna till de två politiska jobben ingår totalt 642 kvinnor och 1 293 män.

Vi genomför grundliga test av det identifierande antagandet i den kausala analysen. Om befordran är närapå slumpmässigt fördelad bland kandidaterna ska det inte finnas observerbara skillnader mellan de som blev befordrade och de som inte blev befordrade när vi mäter variabler *innan* striden om jobbet avgjordes. För att göra en sådan jämförelse väljer vi ut 16 variabler som tidigare visats samvariera med sannolikheten för skilsmässa (exempelvis fördelning av föräldraförsäkring, antal år som gift, ålder vid giftermålet, etc). Jämförelsen av genomsnittet på respektive variabel mellan de två grupperna visar mycket små skillnader i datamaterialet som helhet och ännu mindre skillnader när vi endast analyserar de ”nära valen”.⁴

I jämförelsen av bakgrundsvariabler pekar vi särskilt på att de personer som sedermera fick en befordran och de personer som sedermera inte fick det, är jämförbara i nära nog samtliga dimensioner inom könen, men inte mellan könen. Mellan könen är likheterna stora när det gäller politikerns ålder (ca 50 år), åldern vid giftermålet (ca 30 år), årslön innan befordran

³ Personröster påverkar inte den marginal som vi skattar här. Se exempelvis Folke m fl (2016).

⁴ I en fördjupad beskrivning visar vi också att fördelningen av löneökningar före och efter befordran har en mycket snarlik fördelning bland befordrade män och befordrade kvinnor.

(ca 350 000 kr) och sannolikheten att ha barn under 18 år (ca 45 procent). Däremot finns det skillnader mellan könen när det gäller partners lönn, partners ålder och hur stor andel politikern stått för i hushållets samlade uttag av föräldraförsäkringen. Dessa skillnader utgör en del av vår analys av möjliga mekanismer bakom könsskillnaderna i vårt huvudresultat.

Ytterligare jämförelser görs också för att försäkra oss om att kvinnorna och männen i våra data får jämförbara typer av befordringar. Vi jämför fördelningen av inkomster innan och efter det nya jobbet, vilket visar mycket snarlika fördelningar av inkomstökningar. Vi jämför också enkätdata för självrapporterade arbetade timmar och grad av inflytande över den politiska processen. I båda fallen ger data stöd för att männen och kvinnorna får snarlika befordringar.

2. Resultat

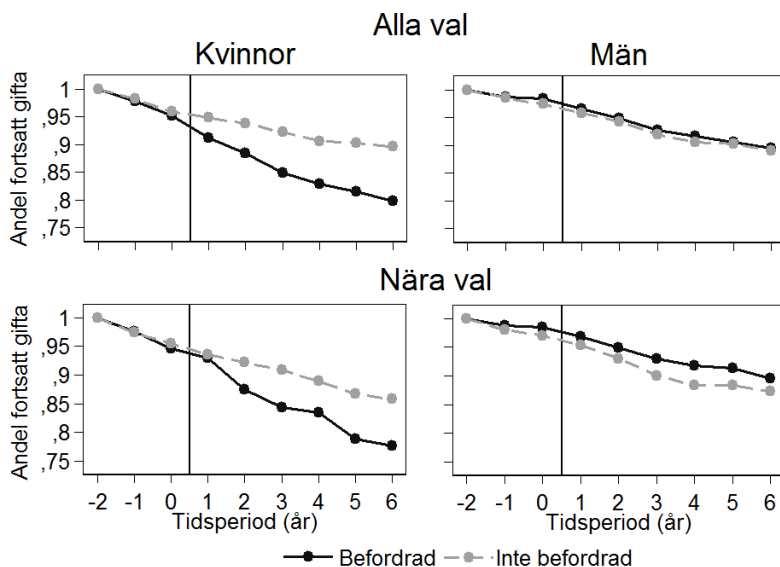
Kärnan i vår analys är en jämförelse mellan hur sannolikt det är för kvinnor respektive män att de genomgår en skilsmässa efter befordran till något av de två politiska jobben; se figur 1. På den horisontella axeln räknas åren ner till befordran, som sker då $t = 0$ och vi kan följa hur stor andel av männen och kvinnorna som fortsätter att vara gifta under sex år därefter, från $t = 1$ till $t = 6$. Graferna till vänster analyserar kvinnorna och de till höger analyserar männen. De svarta linjerna visar utvecklingen för dem som blev befordrade och de grå linjerna visar utvecklingen för dem som inte befordrades. I de två övre graferna använder vi samtliga val och i de två nedre använder vi endast val som vi definierat som ”nära”.

Analysen visar en markant könsskillnad vad gäller sannolikheten att skilja sig efter befordran. Bland kvinnorna som blev befordrade är hela 10 procent skilda inom tre år efter valet jämfört med året innan valet, vilket är mer än dubbelt så många som bland de kvinnor som inte blev befordrade. För männen syns däremot ingen skillnad i utvecklingen av andelen skilsmässor mellan de som blev befordrade och de som inte blev det.

Utvecklingen av sannolikheten för skilsmässor under åren *innan* valet är också viktig. Här syns tydligt att vi har ”parallella trender” bland män och kvinnor som sedermera blev befordrade och de som sedermera inte blev det. Det finns ingen olikhet i utvecklingen *innan* befordran som strider mot vårt identifierande antagande att grupperna var snarlika varandra.

Vi genomför en omfattande regressionsanalys av de grafiska mönstren i figur 1. Den visar en statistiskt säkerställd negativ effekt av en befordran, vad gäller sannolikheten för skilsmässa bland kvinnor. Bland männen blir grafens nolleffekt också bekräftad. En interaktionsspecifikation visar även att skillnaden i effektstorlek mellan könen är statistiskt säkerställd. I analysen varierar vi också dataunderlaget på olika sätt. Vi undersöker vart och ett av de två jobben separat, varierar graden av ”nära val” och lägger till ett stort antal kontrollvariabler. Det empiriska materialet och vår metod diskuteras utförligt i Folke och Rickne (2016).

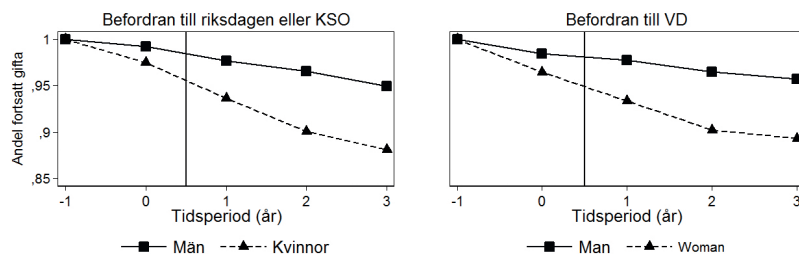
Figur 1
Effekten av att bli befordrad till KsO eller riksdagsledamot på fortsatt giftermål för kvinnor (till vänster) respektive män (till höger)

Ann: De övre graferna visar resultaten för samtliga kommunala val och de nedre för de val som vi definierar som "nära" under samma tidsperiod.

Källa: Egna beräkningar.

Figur 2
Sannolikhet för skilsmässa för män och kvinnor som blivit befordrade till KsO och riksdagsledamot (till vänster) och till VD i ett företag med mer än hundra anställda (till höger)

Källa: Egna beräkningar.

För jobbet som VD gör vi en grafisk jämförelse av befordrade män och befordrade kvinnor (se figur 2). Här motsvarar linjerna inte längre utvecklingarna bland befordrade och icke-befordrade utan i stället utvecklingen bland män som blev befordrade (svart heldragen linje) och kvinnor som blev befordrade (svart streckad linje). Resultatet går att utläsa från skillnaden i linjernas lutningar, där kvinnornas är brantare, vilket visar på en könsskillnad i utvecklingen av skilsmässorna efter befordran. Det är mer sannolikt att kvinnorna skiljer sig än att männen gör det. Som en jämförelsepunkt för VD-resultaten genomför vi samma, mer begränsade, analys för de två politiska jobben i den vänstra grafen (figur 2). Här ser mönstret väldigt snarligt ut. Vi tolkar det som en stark indikation på att en befordran orsakar skilsmässor bland kvinnor, men inte bland män, även inom privat sektor.

3. Mekanismer

Vi mäter tre variabler på hushålls nivå för att undersöka möjliga förklaringar till huvudresultatet att en befordran leder till skilsmässor bland kvinnor men inte bland män. Dessa tre variabler är i) könsgapet i ålder mellan makarna, ii) fördelningen av föräldraförsäkringen och iii) fördelningen av hushållets samlade arbetsinkomster. Var och en av de tre variablerna används för att dela in data i grupper, varefter vi grafiskt undersöker om det syns en större eller mindre skilsmäsoeffekt för grupperna med högre eller lägre värden. Variablerna saknar starka korrelationer med varandra, men vi gör inga anspråk på att skatta orsakssamband när det gäller skilsmässornas orsaker. Vi kommer här att redovisa den grafiska analysen för kvinnor och hänvisar läsaren till den fullständiga studien för motsvarande resultat för män (Folke och Rickne 2016).

En viktig utgångspunkt för att förstå mekanismerna bakom grundresultatet är att det råder betydande olikheter mellan familjeförhållanden hos kvinnor och män som når toppen inom politiska (och privata) organisationer. Kvinnorna är vanligtvis yngre än sin make (80 procent), medan männen är äldre än sin fru (60 procent).⁵ Den genomsnittliga kvinnan har tagit ut mer än 80 procent av familjens totala föräldraförsäkring medan den genomsnittliga mannen har tagit ut mindre än 15 procent.

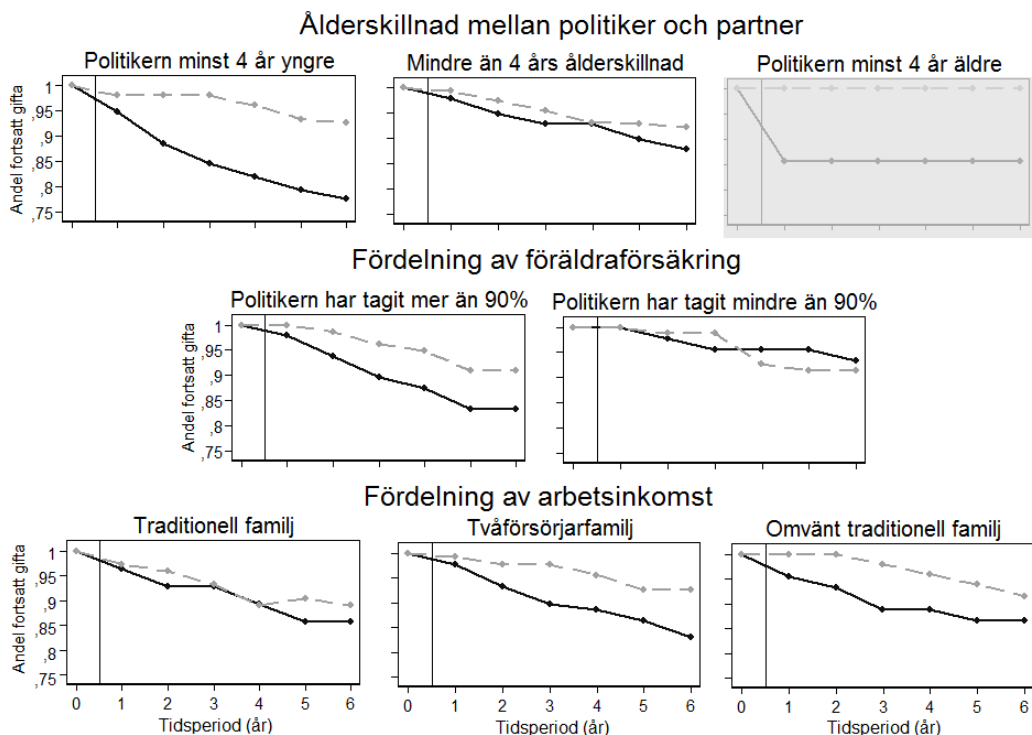
När det gäller fördelningen av det betalda arbetet kan vi dela in familjer i tre typer. Det rör sig om ”traditionella” familjer där mannen tjänar mer än 60 procent av de totala inkomsterna, ”tvåförsörjarfamiljer” där ingen av makarna tjänar mer än 60 procent eller mindre än 40 procent av inkomsterna och ”omvänt traditionella” där hon tjänar mer än 60 procent. Indelningen gör det tydligt att männen i våra data oftast lever i traditionella familjer medan kvinnorna oftast lever i tvåförsörjarfamiljer.

I figur 3 undersöker vi om det finns någon korrelation mellan de tre dimensionerna av familjeförhållanden och kvinnors skilsmässa efter befordran. Följande mönster framstår som intressanta. De två översta graferna visar att kvinnor förefaller mer sannolika att skilja sig efter sin befordran när de är yngre än sina makar och när de själva har tagit ut en större andel av föräldraförsäkringen.⁶

När det gäller inkomstfördelningen syns fler skilsmässor i tvåförsörjarfamiljer och omvänt traditionella familjer. Vi studerar detta mönster närmare genom att undersöka om partnern ändrar sitt arbetsmarknadsbeteende vid befordran. Analysen visar inga sådana justeringar i någon av familjetyperna. Vi undersöker också om skilsmässor är vanligare när en befordran innebär att hushållet byter plats från en kategori till en annan. En jämförelse av sannolikheten för skilsmässa visar allra störst sannolikhet (15 procent skilsmässor tre år efter befordran) där kvinnans familj går

⁵ Vi har endast tillgång till data för födelseår, vilket gör att personer som är födda samma år räknas som ”lika gamla”.

⁶ Det grå filtret över figurens övre högra del anger att det finns för få kvinnliga politiker ($n < 20$) som gift sig med en mycket yngre man för att vi ska kunna dra några slutsatser om denna grupp.

Figur 3 Källa: Egna beräkningar.

Effekten av att bli befördrad till KsO eller riksdagsledamot på fortsatt giftermål beroende på familjetyper

från tvåförsörjarfamilj till att bli ”omvänt traditionell”. Här jämför vi med männen och ser en särskilt låg andel skilsmässor i motsvarande grupp, bara 3 procent efter tre år. Detta resultat tyder på att en befordran är särskilt problematisk när den ger kvinnan ekonomiskt övertag i hushållet.⁷

Vi undersöker också om det finns mönster vad gäller andra variabler. Resultaten visar inga sådana mönster, vare sig för män eller kvinnor, när det gäller ålder vid giftermålet, storleken på hennes löneökning som en andel av den egna lönen och som en andel av hushållets inkomster, eller huruvida familjen har hemmavarande yngre eller äldre barn.

Flera teoretiska utgångspunkter kan användas för att tolka resultaten i termer av mekanismer. Dels verkar skilsmässor följa av en befordran som strider mot de ansvarsområden (roller) som makarna tidigare har haft i hemmet respektive försörjningen. Befordran kan tänkas bryta mot förväntningar när den befordrade personen är yngre än sin partner, med en större marginal eller när hon har tagit ut i stort sett all föräldraledighet (exempelvis Becker m fl 1977; Weiss and Willis 1997). Ytterligare stöd för detta resonemang är att vi ser tendenser till fler skilsmässor också bland

⁷ Däremot ser vi ingen diskontinuitet i skilsmässor i de fall en befordran får hennes lön att gå förbi hans i storlek (jämför Bertrand m fl 2015).

befordrade män som är gifta med en äldre kvinna.⁸ En annan teoretisk utgångspunkt inom sociologin, som också stämmer överens med resultaten, är att en befordran skapar mer stress när den medför krav på omförhandling av rollerna i hemmet och på arbetsmarknaden (t ex Coverman 1989).

Ytterligare en annan teori som kan förklara resultaten när det gäller fördelningen av det betalda arbetet, är att skilsmässor verkar uppstå när en befordran orsakar en inkomstfördelning i familjen som bryter mot könsnormerna i samhället (Akerlof och Kranton 2000; Bertrand m fl 2015). Av alla våra uppdelningar av data, på basis av bakgrundsvariabler, ser vi den största andelen skilsmässor där kvinnan stärker sitt ekonomiska övertag och den minsta andel där han gör detsamma.

4. Slutsatser

Familjeförhållanden har betydelse för kvinnors tillträde till samhällets toppjobb. Trots att arbetsmarknaden på senare år har utvecklats mot ökad jämställdhet har det gått långsammare på den s k äktenskapsmarknaden. Kvinnor gifter sig med äldre män och män med yngre kvinnor. Det är oftast mannen som tjänar mest pengar i familjen och frun som tar störst ansvar för hem och familj. Det är ovanligt att kvinnor lever i ett hushåll där fokus för den ekonomiska aktiviteten ligger på hennes karriär.

Problemet med att kombinera arbete och karriär blir särskilt akut för toppjobben. De kräver långa arbetsdagar och ofta engagemang på kvällar och helger. Ansvar är stort liksom kraven på tillgänglighet. Samtidigt som Sverige har infört många politiska åtgärder för att främja tvåförsörjarfamiljen förblir många jobb så krävande att tidskalkylen inte går ihop. När en karriär måste stå i centrum blir det oftast mannens. Familjen blir ett stöd i genomsnittsmannens karriär, men en källa till stress och konflikt för genomsnittskvinnan. Detta resonemang får stöd i en deskriptiv analys av den utveckling framåt för männen och kvinnorna som skiljer sig efter befordran i våra data. Kvinnorna är inte mer (eller mindre) sannolika att hitta en ny partner, men deras karriärer får i genomsnitt ett uppsving. För männen är skilsmässan däremot korrelerad med en sjunkande inkomst och mindre sannolikhet att behålla toppjobbet.

Den normativa tolkningen av våra resultat blir inte nödvändigtvis densamma för de enskilda kvinnorna som för samhället i stort. För den enskilda kvinnan som inte trivs i sitt äktenskap kan en skilsmässa ge förbättrad livskvalité. Men att de allra flesta väljer att leva i relationer som premierar mannens karriär kan ge negativa effekter för samhällsekonomin i stort. Familjen blir ett stöd i mäns karriär men en källa till stress för kvinnor, vilket gör

⁸ Det är bara 5 procent av männen i datasetet vars fru är mer än fyra år äldre än dem. I denna grupp finner vi dock en negativ effekt av befordran på sannolikheten att fortsätta vara gift. Estimatet är statistiskt signifikant på 10-procentsnivån och dess storlek, -13,2, ligger nära estimatet bland de kvinnor som är gifta med en äldre man.

att samhället misslyckas med att fördela de bästa talangerna till samhällets toppjobb. Här är det värt att påminna om att våra resultat inte visar på en ökad risk för skilsmässa bland befordrade kvinnor i de mer jämställda familjerna, där ålderskillnaden är relativt liten eller föräldraförsäkringen är mer jämlikt fördelad. Detta tyder på att mer jämlika parbildningar, eller en mer jämställd fördelning av ansvaret för barnen, skulle underlätta för kvinnor att nå arbetsmarknadens toppskikt.

REFERENSER

- Akerlof, G A och R E Kranton (2000), "Economics and Identity", *Quarterly Journal of Economics*, vol 115, s 715-753.
- Andersson, F W och J Andersson (2009), "Företagsledarna i Sverige – en algoritm för att peka ut företagens operativa ledare i näringslivet", rapport från Statistiska centralbyrån, Stockholm.
- Becker, G S, E M Landes och R T Michael (1977), "An Economic Analysis of Marital Instability", *Journal of Political Economy*, vol 85, s 1141-1187.
- Bertrand, M, E Kamenica och J Pan (2015), "Gender Identity and Relative Income within Households", *Quarterly Journal of Economics*, vol 130, s 571-614.
- Coverman, S (1989), "Role Overload, Role Conflict, and Stress: Addressing Consequences of Multiple Role Demands", *Social Forces*, vol 67, s 965-982.
- Folke, O, T Persson och J Rickne (2016), "The Primary Effect: Preference Votes and Political Promotion", *American Political Science Review*, vol 110, s 550-578.
- Folke, O och J Rickne (2016), "All the Single Ladies: Job Promotions and Marriage Durability", IFN Working Paper 1146, Stockholm.
- Goldin, C (2006), "The Quiet Revolution that Transformed Women's Employment, Education, and Family", *American Economic Review*, vol 96, s 1-21.
- Greene, W och A Quester (1982), "Divorce Risk and Wives' Labor Supply Behavior", *Social Science Quarterly*, vol 63, s 16-27.
- Johnson, W H och J Skinner (1986), "Labor Supply and Marital Separation", *American Economic Review*, vol 76, s 455-469.
- Montin, S (2007), *Moderna Kommuner*, Liber, Malmö.
- Nilsson, T (2001), *Den lokalpolitiska karriären – en socialpsykologisk studie av 20 kommunalråd*, doktorsavhandling, Växjö universitet.
- Stevenson, B (2007), "The Impact of Divorce Laws on Investment in Marriage-Specific Capital", *Journal of Labor Economics*, vol 25, s 75-94.
- Weiss, Y och R J Willis (1997), "Match Quality, New Information, and Marital Dissolution", *Journal of Labor Economics*, vol 15, s 293-329.